

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobců: **1) H. J. M. L., 2) P. J. L., 3) P. G. L.**, zastoupených advokátkou JUDr. Janou Palečkovou, se sídlem Vltavská 15, Praha 5, **4) D. B., 5) M. H. R.**, zastoupených advokátkou JUDr. Evou Kouřilovou, se sídlem Choceradská 3045, Praha 4, proti žalovanému Magistrátu hl. m. Prahy, pozemkovému úřadu, nyní **Ministerstvu zemědělství**, Pozemkovému úřadu Praha, se sídlem Argentinská 286/38, Praha 7, **za účasti:** 1) T. H., s. p. „v likvidaci“, 2) C., a. s., zastoupené advokátem JUDr. Jiřím Kroulíkem, se sídlem U Továren 31, Praha 10, 3) T. s. k. h. m. P., 4) P. f. ČR, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2001, č. j. PÚ 1512/92, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Ca 17/2005, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2005, č. j. 5 Ca 17/2005 – 80,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci podali včas kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2005, č. j. 5 Ca 17/2005 - 80, kterým byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2001. č. j. PÚ 1512/92.

Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že navrhovatelé D. B., M. H. R. a M. L. se podáním opravného prostředku domáhali přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, že oprávněná osoba, kterou je podle § 4 odst. 1 tohoto zákona M. L. a dědicové po oprávněné osobě A. L., zemřelé dne 18. 12. 1997, D. B. a M. H. R., nejsou vlastníky nemovitostí dle PK parc.č. 2534/1 role o výměře 22 590 m² v katastrálním území H.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2002, č. j. 28 Ca 297/2001 - 53 bylo shora uvedené rozhodnutí žalovaného potvrzeno. Ústavní soud nálezem ze dne 3. 11. 2004 sp.zn. II. ÚS 210/2003 tento rozsudek zrušil. Z odůvodnění tohoto nálezu vyplývá, že navrhovatel M. L. dne 31. 10. 2003 zemřel a Ústavní soud na jeho místě pokračoval v řízení s dědici zemřelého, a to s H. J. M. L.-J., P. J. L. a P. G. L.

Městský soud v Praze uvedl, že o opravných prostředcích proti rozhodnutím pozemkových úřadů podle § 9 odst. 4 zákona o půdě soudy rozhodovaly do 31. 12. 2002 postupem podle části páté, hlavy třetí občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2002. Dnem 1. 1. 2003 vstoupila v platnost nová právní úprava provedená zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a zákonem č. 151/2002 Sb., kterým byl mj. novelizován občanský soudní řád. Podle této nové právní úpravy soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům (§ 2 s. ř. s.). Soudy ve správním soudnictví tedy mohou nadále přezkoumávat na základě žalob pouze ta rozhodnutí správních orgánů, jejichž předmětem jsou jen veřejná subjektivní práva účastníků řízení.

V projednávané věci žalovaný rozhodl o vlastnictví k nemovitosti, tedy nikoli o veřejném subjektivním právu, ale o právu soukromém a soudu ve správním soudnictví již nepřísluší napadené rozhodnutí přezkoumat a ve věci rozhodnout. Navrhovatel se může domáhat ochrany svých práv návrhem v občanském soudním řízení (§ 244 a násl. o. s. ř.). Soud již nebude napadené rozhodnutí pouze přezkoumávat, nýbrž rozhodne přímo o právu k nemovitosti.

Městský soud v Praze poučil žalobce o možnosti podat ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení žalobu u příslušného okresního soudu. Touto žalobou se žalobci budou domáhat přímo rozhodnutí o svém právu. Podáním žaloby se věc přesouvá z pravomoci správního orgánu do pravomoci soudů, které o uplatněném právu rozhodnou s konečnou platností. Městský soud v Praze návrh (opravný prostředek) odmítl podle ust. § 129 odst. 2, § 68 písm. b) s. ř. s.

V kasační stížnosti namítají žalobci nezákonnost napadeného usnesení (§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.), a to zejména proto, že se v daném případě jedná o účelový výklad právních předpisů v neprospěch žalobců, což extrémním způsobem ztěžuje ochranu jejich oprávněných zájmů. Správní a soudní řízení probíhá téměř 15 let, některé z oprávněných osob již zemřely, aniž by se domohly svého práva. Ve výroku rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2002, č. j. 28 Ca 297/2001 - 53 je uvedeno, že se potvrzuje rozhodnutí žalovaného č. j. PÚ 112/92, které neexistuje (správně č. j. PÚ 1512/92).

Žalobci dále namítají, že napadené usnesení je ve výroku i odůvodnění zmatečné a nejasné, protože v záhlaví i ve výroku usnesení je použita formulace „žaloba“. Žalobci žalobu nepodávali, jednalo se o opravný prostředek podle tehdy platných předpisů. Pokud by opravný prostředek byl soudem posuzován jako žaloba, pak je otázkou, zda by řízení o této žalobě nemělo pokračovat před příslušným soudem, aniž by došlo k jejímu odmítnutí.

Žalobci též namítají, že věc byla vždy projednávána pod sp. zn. 28 Ca 297/2001. Důvod změny na sp.zn. 5 Ca 17/2005 není vůbec vysvětlen, přičemž pro žalobce je zásadně důležité, pod jakým označením a ve kterém spise se evidují důkazní prostředky.

Žalobci jsou proto toho názoru, že jsou dány kasační důvody uvedené v ust. § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. a napadené usnesení by mělo být zrušeno i pro zmatečnost a nepřezkoumatelnost.

Žalobci jsou toho názoru, že postupem Městského soudu Praze jsou dotčena jejich práva daná Ústavou a Listinou základních práv a svobod, protože jsou zbaveni možnosti pokračovat v řádně zahájeném řízení o zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu. Navíc zákon ani publikovaná judikatura neřeší otázku, zda daná věc je věcí, o níž má jednat soud v občanském soudním řízení a zda je tedy namístě postup podle § 129 odst. 2 s. ř. s.

Žalobci navrhli, aby napadené usnesení Městského soudu v Praze bylo zrušeno.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), věc posoudil takto:

Základní otázkou je, zda v projednávané věci byl na místě postup podle § 129 odst. 2, části věty za středníkem, jinak řečeno, zda jde o věc, o níž má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. Pokud tomu tak je, soud postupuje podle § 68 písm. b) s. ř. s. a ustanovení § 46 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užijí obdobně.

Zvláštní senát pro rozhodování některých kompetenčních sporů v usnesení ze dne 22. 6. 2004, sp.zn. Konf 123/2003, uveřejněném pod č. 372/2004 Sb. NSS, uvedl:

Rozhodl-li pozemkový úřad postupem podle § 9 odst. 4 zákona o půdě o tom, že určitá osoba není vlastníkem nemovitostí, na které podle tohoto zákona uplatnila nárok, může se taková osoba domáhat vydání nemovitostí žalobou podanou podle části páté občanského soudního řádu (§ 244 a násl. o. s. ř.) proti osobě povinné. O takové žalobě je příslušný rozhodovat soud v občanském soudním řízení, nikoli soud ve správním soudnictví.

Ostatní důvody uváděné v kasační stížnosti jsou marginální.

K námitce, že byl ve věci podán opravný prostředek, soud však použil formulace „žaloba“, je možno uvést:

Soudní řád správní zcela opustil koncepci opravného prostředku a žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a ponechal pouze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu. Podle přechodných ustanovení k opravným prostředkům se tato řízení dokončí podle ustanovení části třetí, hlavy druhé, dílu prvního tohoto zákona (§ 129 odst. 2 s. ř. s.). Tato řízení se tedy dokončí podle ustanovení o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu a proto se slovo „žaloba“ v těchto případech v soudní praxi běžně užívá.

Změna spisové značky je odůvodněna tím, že rozsudek Městského soudu v Praze byl zrušen Ústavním soudem, jak je shora uvedeno. Postačí nahlédnout na č. l. 1 spisu Městského soudu v Praze.

Námítka o chybně uvedeném čísle jednacím rozhodnutí žalovaného v rozsudku, který byl zrušen Ústavním soudem, nemá žádnou relevanci právě proto, že tento rozsudek byl zrušen a Městský soud v Praze rozhodoval znovu. Předmětem kasační stížnosti je a může být pouze usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2003, č. j. 5 Ca 17/2005 - 80.

Městský soud v Praze tedy rozhodl v souladu se zákonem a kasační stížnost byla jako nedůvodná zamítnuta (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci ve věci úspěch neměli a žalovanému nevznikly náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu